ՏՐՏՄՈՒԹԻՒՆ

Թաւջութակի մը վրան
Սիրտ մ'է փշրեր աղջիկի,
Որուն վրայ կը հակի
Ամբողջ թախիծն իրիկուան:

Եւ հովերու թեւերով
Սարսըռագին ու դողդող
Երգի թեւեր լուսաշող
Կուգան բերել սիրաթով:

Քիչ մը երազ հապշտապ
Ե՛ւ կամ յոյզ մը ոսկեծափ
Կամ ալ կըսկիծ մը շարշափ...:

Թաւջութակի մը վրայ
Հիմայ սիրտ մը կը հեւայ,
Սիրտ մը պզտիկ աղջկայ...:

ՄԷԿԸ

Դուռը զարկին մեղմօրէն՝
Գիշեր մըն էր երբ այսպէս.
Գացի ու գտայ բացի ես,
Գիշերուան հովն էր նորէն:

Մէկը անցաւ իմ սըրտէն,
Գուցէ աղուոր մը որուն
Ծրպիտն էր լոկ տրտմութիւն
Եւ կամ թախիծ մ'ոգեղէն...:

Յաւարին մէջ գիշերուան
Մէկը կանչեց զիս նորէն.
Գուցէ պարիկն էր անճայն

Ըսպասումի, աղօթքի.
Եւ կամ խարկանքը միայն,
Զըզտի՛կ, ճայնիդ քու բարի...:

ՏԱՂ ՅԱՒԻ ԵՒ ՍԻՐՈՑ

Աշխարհն ամբողջ ես ման եկայ, գինիէն լաւ եար
չըգըտայ,
Ցաւած սըրտիս մորմոքումին ես դարման ու ճար
չըգըտայ.
Ըսին՝ կեանքը դարուն է լոկ, խինդ ու ծիծաղ եւ
կայթ ու ծափ,
Բայց իմ սիրոյ պապակ սըրտին ես հովանի ծառ
չըգըտար:

Ըսին ինծի՝ ուրա՛խ եղիր, աշխարհն հիմա սեղան
է բաց,
Կուգայ հազարն, կ'երթայ հազարն երգով, տա-
ղով, սիրով արբած,
Դուն ալ եկո՛ւր՝ չըրթներուդ երգ՝ ճամբաներէն
այս բարձր ու ցած,
Մարդի՛կ, եկայ ու տակաւին սիրոյ երգ ու բառ
չըգըտայ:

Եկան, գացին հազար մարդիկ, ոմանք ուրախ,
ոմանք տըխուր,
Ոմանց սըրտին՝ երազ ու տենդ, ոմանց շուրթին
ցաւ ու մըրմուռ.
Ոմանք առին սիրուէս բաժին ու երգերէս, արե-
ւէս հուր,
Բայց իմ սըրտի՛ն համար, մարդի՛կ, սիրոյ քըն-
քուշ լար չըգտայ:

Լար չըգըտայ ուր կարենար սիրտըս երգել երգե-
րը իր,
Ուր կարենար գրանել ըսփոփ, ընդ միշտ բուժել
վէրքերը իր,
Ընէր ինքզինք մարդոց եղբայր ու տար անոնց
ձեռքերը իր.
Մարդի՛կ, սիրոյս կարօտին դէմ սիրոյ ծով ու
սար չըգըտայ:

Կ'երթամ ես ալ շատերուն պէս, ցաւերուն հետ
եղած եղբայր,
Տըւած սիրտըս՝ անցնող հովին, կապոյտ ծովին
անդընդապար.
Անցա՛յ աշխարհը բովանդակ, սիրտըս ցաւով
լեցուն ի սպառ,
Բայց իմ սըրտիս աշխարհի մէջ գինիէն զատ եար
չըգըտայ:

Հալէպ ԼԵՒՈՆ ՎԱՐԴԱՆ

digitised by A.R.A.R.@